

Путовања, сусрети и дружења у организацији УВПС (3)

ПОЗНАТИ ПРВИ ПУТНИЦИ

Чланови Савеза потомака ратника Србије 1912-1920. и чланови УВПС на путовању 2010. Београд — Солун — Битољ — Тирана — Скадар — Београд

Ево нас у другом наставку наше започете приче о проширењу деловања УВПС и стварању услова за још веће дружење старих познаника, нова упознавања и јачање спознаје да увек можемо више и боље. Ова наша прича из дана у дан даје све више присталица и љубитеља и овакве наше активности. Наравно мени је то разумљиво јер смо ми по природи ствари делом и „путници и путописци“.

Морам да вас обавестим да смо одмах по објављивању прве приче добили и првог путника. Члан Удружења ВПС и члан Главног одбора господин Боривоје Гајић своју жељу да прође стазама наших славних предака исказао је чврстим опредељењем да се одмах стави на список путника. Жељу и интересовање испољио је наш колега Тешовић из Пожеге, затим читаве породице наших колега из Зрењанина, Суботице, Крагујевца...

Есад да појаснимо ову ситуацију. Многи чланови и друга заинтересована лица поставили су питање ко може да се пријави за путовање? Ми вас сада обавештавамо: НА СВА ПУТОВАЊА У НАШОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ МОГУ ИБИ СВИ ЉУДИ ДОБРЕ ВОЉЕ. Значи, могу да иду чланови Удружења (имају предност), чланови њихове породице, пријатељи, познаници, ваши гости из иностранства који бораве код вас, ваше комшије, наши суграђани, тачније сви грађани вољни да се друже и да корисно проводе време.

У прошлом броју писали смо о правцу кретања. Напомињем да је он могућ и обрну-

тим смером, заправо да пођемо од Солуна и Поликастрона па даље на Крф, затим Албанију, Острог и повратак за Београд. Али то, пре свега, зависи од датума када су централна обележавања пробоја Солунског фронта у наведеним местима, а затим и од датума поласка што наравно има и везе са укупном ценом. У сваком случају, циљ нам је да будемо у Солуну и Поликастрону када су тамо и представници земаља савезница, наравно и представници наше земље на челу са министром одбране господином Шутановићем. Питомци наше Војне Академије су учесници програма а ове године међу учесницима програма био је и хор Музичке школе Славенски.

Жеља нам је да нас тада, на тим „светим местима“ за Србију, буде што више, да нас Конзулат у Солуну окупи на једном месту на конзвничне церемоније на Зејтинлику како бисмо се дружили и имали прилику да разговарамо са представницима наше земље у Солуну и са господином министром Шутановићем.

Већ смо добили прву понуду од једне агенције (нећемо за сада спомињати име да

ником не би правили рекламу), са ценом од 399 евра плус по један евро по дану за осигурање. У ову цену је, за десет дана, урачунат полупансион, ферибот за Крф, карте за бродић за Видо и услуге водича агенције и водича локалног за Албанију.

Немојте да вас цена одмах узнёми и да сматрате да је превисока. Не, она је дата у складу са нашим жељама да све буде плаћено, да имамо полупансион све време и да се, народски речено, осећате као „граф“ и проведете лепо и безбрикно, са пуно емоција, десет незаборавних дана.

Свесни смо да у садашњој ситуацији није лако издвојити динар за путовање и одмор. Радимо и на другим опцијама које би мање коштале... Зато су нам важна и ваша мишљења и сугестије. Пишите нам, зовите, предлажите... У овој причи сви смо заједно.

Поздрављам вас до следећег броја, у очекивању ваших прилога. И да поновим: плаћамо рате одмах од средине јануара (ко жели) како бисмо у што више делова расподелили трошак.

Павле Лучић

ФОТО -РЕПОРТАЖА

Отворена Спомен соба Прве бригаде КоВ

МУЗЕЈ НОВИЈЕ ВОЈНЕ ИСТОРИЈЕ

Ангажовањем Војног музеја из Београда, Музеја Војводине, Музеја Града Новог Сада, Команде КоВ, сопствених логистичких капацитета и припадника јединице у команди Прве бригаде уређена је Спомен соба која, као је у питању војна историја Војводине па и региона у музеолошком смислу, представља и најцеловитију музеолошку изложбу одређеног периода,

Први део обухвата 1918. годину, као последњу годину Првог светског рата, када српска војска у свом победоносном походу прелази Саву и Дунав и ослобађа просторе Баната, Бачке, Барање и Срема те присаједињење ових крајева Краљевине Србији.

Други тематски део поставке посвећен је Другом светском рату, од напада фашистичких сила на Краљевину Југославију, преко формирања првих устаничких одреда на територији садашње Војводине, прелазак сремских одреда у Источну Босну са посебним нагласком на формирању и ратном путу Прве војвођанске бригаде, чије традиције данас негује Прва бригада КоВ.

Послератно преформирање 16. и 51. војвођанске дивизије у 12. механизовани корпус и његово прерастање у Новосадски корпус обухваћени су трећим тематским делом Спомен собе, у оквиру кога значајно место заузимају деведесете године, распад СФРЈ и учешће Новосадског корпуса у борбеним дејствима током рата у Хрватској. Завршава се НАТО агресијом и учешћем припадника Новосадског корпуса у одбрани земље.

Трансформацији Војске,

гашењу Новосадског корпуса, формирању Прве бригаде КоВ и непрекидном ангажовању њених припадника на изградњи и јачању оперативних способности посвећена је четврта тематска целина.

Централно место у Спомен соби заузима Спомен плоча припадницима Новосадског корпуса погинулим у борбеним дејствима од 1991-99. године.

У сарадњи са стручним лицема Музеја Војводине у Првој бригади је у току формирање документационог центра и депоа за смештај експоната што ће, кроз њихову презентацију, омогубити стално обогаћивање поставке.

Иако је простор у суштини уређен као Спомен соба, он по музеолошким принципима, величини експозиције и материјала који је приказан, али и историјском периоду од 1918. до 2010. године, који покрива, засигурно представља и музеј новије војне историје Новог Сада, тврди Станко Димић руководилац Одсека за новију историју у Музеју Војводине и аутор идејног решења и целокупне поставке.

У присуству представника локалне самоуправе, Организације резервних војних стаreshina, МУП-а борачких и других организација и установа културе Спомен собу су отворили бригадни генерал Ђокица Петровић, командант Прве бригаде КоВ и Драган Болић, помоћник градоначелника Новог Сада.

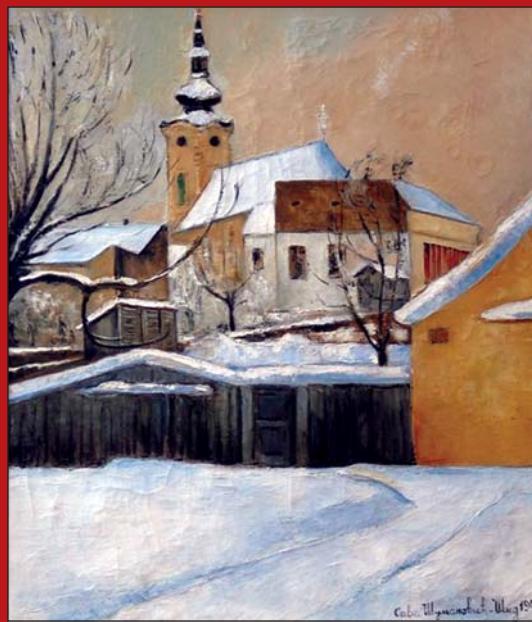
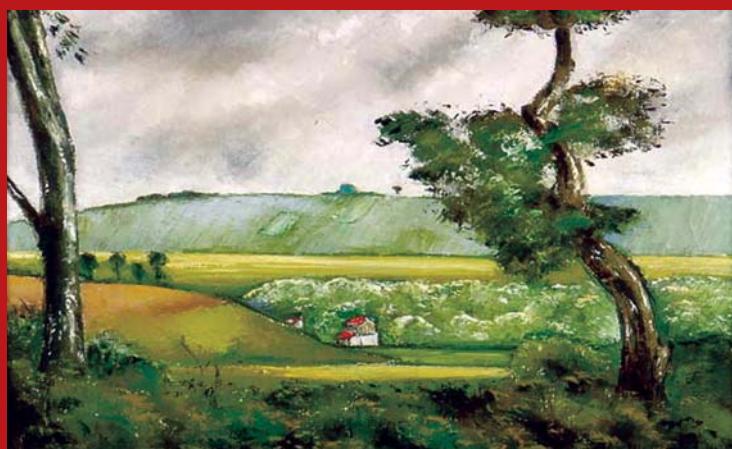
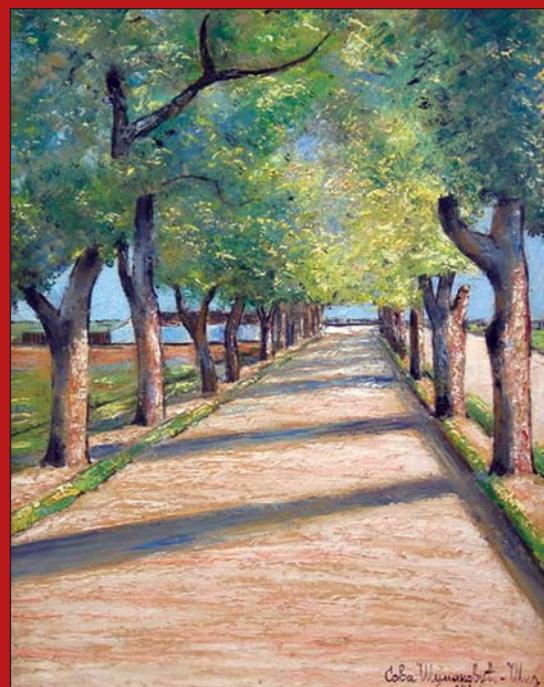
Изградњу Спомен собе Прве бригаде КоВ помогле су и компаније LAFARŽ и БЕСТ градња као и CANON M из Новог Сада.

Будимир М. ПОГЛАДИЋ

Сава Шумановић један је од најзначајнијих сликара српске уметности 20. века. Рођен је 22. јануара 1896. у Винковцима, где му је отац радио као шумарски инжињер, а са четири преселио се у Шид. Током школовања у земунској гимназији, Сава је почeo да се интересује за уметност. У Загребу је са најбољим оценама 1918. године завршио Вишу школу за умјетност и обрт, када почиње јавно да излаже своје радове. У раним делима, Сава инсистира на атмосфери и спретно користи сенке и танке слојеве боје. Осим сликарства, бавио се илустрацијом, графиком и сценографијом. Августа 1942. Саву Шумановића су, заједно са још 150 Срба из Шида, ухапсиле усташе и одвеле у Сремску Митровицу. Сви они су стрељани и сахрањени у заједничку масовну гробницу.

ПОВРАТАК СРПСКОГ ВЕЛИКАНА

Изложбу слика Саве Шумановића у Великој галерији Дома Војске у Београду отворио је министар одбране Драган Шутановац. Он је том приликом истакао да је велика част што је Дому Војске Србије указано поверење да након нешто више од десет година од претходне изложбе великог уметника у Београду, буде домаћин једног таквог догађаја.

Директор Медија Центра "Одбрана" потпуковник Славољуб Марковић истакао

је да отварање изложбе слика Саве Шумановића потврђује опредељење да се у изложбеном простору Дома Војске и убудуће организују репрезентативне изложбе у сарадњи са познатим музејима, галеријама и легатима наших великанова ликовне уметности.

Поставка представља јавности Саву Шумановића у интимној атмосфери места где је већина изложенih слика настала, скинувши при томе вео тајне са ства-

ралачког пута, од припреме до завршеног уметничког дела. Изложба обухвата 74 слике и скице које образују 35 парова. Од тога су 33 слике урађене техником уље на платну, а 41 предложак за слику у разним техникама. Највише је пастела, акварела, оловке, угља, мастила, гваша, уља на картону и темпера. Изложене слике и предложци настале су периоду од 1927. до 1942. године, и тематски не одступају од уобичајених интересовања уметника - 27 од 35 дела су пејзажи.

СОЈАДЕЊЕ ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА СРБИЈЕ
1998.

Војни Ветеран

ГЛАСИЛО ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА СРБИЈЕ • Година VIII • број 84 • Децембар 2010.

Борислав Станковић
НАШ БОЖИЋ

Мање познати детаљи из живота Николе Тесле
ПИСМА ИЗ КРУШЕДОЛА

Помоћ непокретним болесницима у кући
ПОЗИВ НА ЧОВЕКОЉУБЉЕ

Са седнице Главног одбора УВПС
ТРНОВИТ ПУТ ДО ПРАВДЕ

Осврт на протеклу годину
ИЗНЕВЕРЕНА ОЧЕКИВАЊА